

Bilag.

DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFORENINGER

LANDBRUGSRÅDET

DE SAMVIRKENDE DANSKE
HUSMANDSFORENINGER

Den 3. juni 1969.

I anledning af folketingets behandling af de fremsatte lovforslag vedrørende landbrugsordningerne ønsker Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger at henlede folketingets opmærksomhed på, at der i alle kredse indenfor landbruget hersker dyb skuffelse over de fremsatte forslag, som er helt utilstrækkelige til at sikre en socialt og samfundsøkonomisk forsvarlig udvikling inden for landbruget.

Skuffelsen er så meget større, som der på forhånd var skabt betydelige forventninger gennem regeringens tilkendegivelser om, at man tilstræbte en langsigtet politik, som sikrede opretholdelsen af en konkurrence-dygtig eksportproduktion.

Hertil kommer, at forhåbningerne om en gunstigere omkostnings- og renteudvikling ikke er blevet indfriet. Tværtimod er landbrugets økonomi blevet yderligere belastet gennem diskontoforhøjelsen og andre omkostningsstigninger.

Landbrugets indkomster er allerede gennem en årrække blevet stærkt forringet sammenlignet med andre befolkningsgrupper. Dette erkendes fra alle sider. Set i sammenhæng med de voldsomme rente- og omkostningsstigninger vil de fremsatte forslag imidlertid være ensbetydende med en stærk yderligere forringelse. Over for stigninger i omkostninger og renteudgifter på hen imod en halv milliard kr. på årsbasis står en forhøjelse af beløbsrammen med kun godt 100 mill. kr. Det vil betyde en uddybning af forskellen mellem landmændenes og andre befolkningsgruppers pengeindkomster.

Landbruget må på det alvorligste advare mod de produktions- og eksportmæssige konsekvenser. Den svigtende tillid til, at der er vilje til at skabe rimeligere vilkår,

vil yderligere forcere *afvandringen af unge landmænd*, hvis antal i forvejen er nede på et så lavt niveau, at produktionsnedgangen vil forstærkes i de kommende år.

Hertil kommer specielt virkningerne af det høje *renteniveau*, som er en udpræget særbelastning af et eksporterhverv som landbruget med et meget stort kapitalbehov i forhold til omsætningen. Det herskende renteniveau gør det umuligt at imødegå lønstigninger og afvandring gennem investeringer i øget mekanisering. Der vil heller ikke blive opbygget nogen erstatning for den bygningskapacitet, som hvert år forsvinder med nedlægningen af ca. 7.000 ejendomme.

En forstærket nedgang i landbrugets produktion og eksport vil få stadig mere mærkbare konsekvenser for *valutaindtjeningen* og for *beskæftigelsen* i de tilknyttede service- og forædlingshverv. Det vil også få alvorlige økonomiske og sociale konsekvenser for den øvrige befolkning i de store dele af landet, som er svagt udrustet med andre beskæftigelsesmuligheder. Det vil i disse egne betyde yderligere befolkningsudtynning og øget skattetryk på den tilbageværende befolkning.

Landbrugsorganisationerne ønsker at understrege, at ansvaret for den kommende udvikling alene hviler på de politiske instanser. Organisationerne beklager, at det ikke har været muligt under landbrugsdrøftelserne at få realitetsforhandlinger om organisationernes forslag til en langsigtet, konstruktiv landbrugspolitik til sikring af effektivitetsfremgangen og konkurrenceevnen.

En forceret afvandring af unge landmænd og en yderligere forringelse af landbrugets produktionsapparat forekommer helt uforvarlig på et tidspunkt, hvor der er større udsigt end tidligere til en løsning af markeds-